

بررسی رفتار و تاثیر دی سولفید مولیبدن MoS_2 پوشش دار شده با پلی اتیلن گلیکول در مشخصات روانکاری روغن موتور

مرزبان شکری^۱ و یاسر ملایی برزی^{۲*}

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه مهندسی مکانیک، واحد کاشان، دانشگاه آزاد اسلامی، کاشان، ایران

۲- گروه مهندسی مکانیک، واحد کاشان، دانشگاه آزاد اسلامی، کاشان، ایران

تاریخ ثبت اولیه: ۱۳۹۸/۰۸/۲۱، تاریخ دریافت نسخه اصلاح شده: ۱۳۹۸/۱۱/۲۲، تاریخ پذیرش قطعی: ۱۳۹۸/۱۲/۱۵

چکیده

در این مطالعه، تاثیرات سولفید مولیبدن بدون پوشش و پوشش دار شده (با پلی اتیلن گلیکول) با غلظت‌های مختلف روی مشخصه‌های روانکاری یک روغن موتور پایه به روش تجربی مورد بررسی قرار می‌گیرد. برای انجام این کار روغن موتور ایرانول ریسینگ 10W40 به عنوان روغن پایه در نظر گرفته شده و سپس روغن نانو با غلظت‌های مختلف شامل ۰/۰۲۵، ۰/۰۱ و ۰/۰۰۵ درصد وزنی به روش آلتراسونیک تهیه و ساخته شد. ویژگی‌ها و اندازه ذرات نانو در روغن با استفاده از روش‌های آزمایشگاهی مانند TEM و XRD بررسی شده و همچنین جهت، شدت، اندازه و حجم معلق در روغن به کمک روش‌های طیف‌سنجی FTIR و DLS مورد تحلیل قرار گرفت. به منظور بررسی عملکرد روغن و تاثیر روی مشخصه‌های اصطکاک و سایش روغن موتور، تست استاندارد چهار ساچمه روی روغن پایه و روغن‌های نانو با غلظت‌های فوق انجام شده و نتایج آن ثبت شد. نتایج آزمایش‌های طیف‌سنجی روی روغن با پوشش دار و بدون پوشش با غلظت‌های مختلف نشان داد که میزان ته‌نشینی و رسوب ذرات پوشش دار با درصد وزنی ۰/۰۱ درصد سولفید مولیبدن کمترین میزان را دارا بوده و بهترین همگنی را ایجاد می‌کند. همچنین نتایج تست چهار ساچمه حداکثر حدود ۲۰ درصد کاهش خواص سایشی روغن را برای نانوذره بدون پوشش با غلظت ۰/۰۰۵ درصد نسبت به روغن پایه نشان داد.

واژه‌های کلیدی: مولیبدن سولفید، پوشش دار، روغن موتور، سایش، اصطکاک.

۱- مقدمه

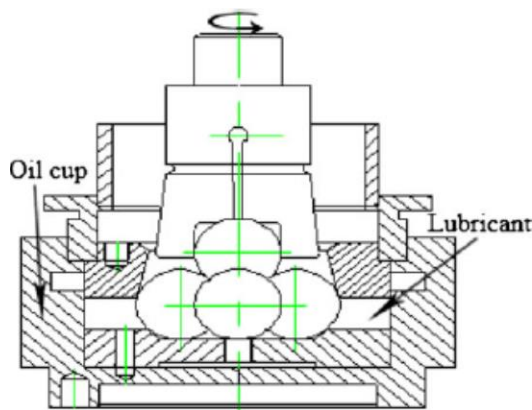
عنوان مواد میزبان شیمی افزایشی [۷] همواره مورد توجه بوده است. در سال‌های اخیر توجه زیادی به بهبود کیفیت سوخت در موتور خوردروها شده است. بنابراین، در فرمولاسیون روغن موتور به روانکارهایی توجه شده که باعث کاهش

مولیبدن سولفید به دلیل کاربردهای بالقوه خود در حوزه‌هایی مانند الکتروشمی، روانکاری [۵-۱]، تجزیه [۶] و همچنین به

* عهده‌دار مکاتبات: یاسر ملایی برزی

در این روش مخلوطی شامل مولیبدن هگزاکربنیل و گوگرد در حلال آلی و اتمسفر آرگون تحت امواج قوی و مافوق صوت قرار می گیرند. ادعا شده است که ترکیب نانو بدست آمده با این روش ۱۰ درصد فعال تر بوده و حتی در مقایسه با روتنیم دی سولفاید، که کاتالیستی بسیار گران قیمت و متداول است بهتر عمل می کند [۲۱]. در سال های اخیر ساخت این ماده در محیط آبی با استفاده از آمونیوم مولیبدات و تیواستامید در حضور سدیم دودسیل سولفات گزارش شده است [۲۲]. مشکلی که این ترکیب برای کاربرد در روانکاری دارد این است که بسیاری از ترکیب های مولیبدن، قدرت پراکندگی کمی در روغن های روان کننده داشته و باید سطح آنها توسط یک لیگاند مناسب پوشش داده شود تا مانع چسبیدن ذرات و افزایش انحلال و پایداری آنها را در روغن شود. افزون بر این، پوشش ایجاد شده می تواند خاصیت ضد خوردگی و ضد اکسایش آنها را بهبود بخشیده، قابلیت تحمل فشار بالا را به آنها داده و ویژگی های ضد اصطکاک آنها برای روغن ها را افزایش دهد [۲۳-۳۱، ۲۷، ۲۳]. ترکیب MoS_2 به راحتی قادر به تشکیل کمپلکس با ترکیباتی مانند آمین های آلی، کربوکسیلیک اسیدها، دی الکیل دی تیو فسفریک اسید و مشتقات آن و دی الکیل دی تیو کاربامیک اسیدها و مشتقاتش بوده و به این ترتیب سبب پایداری تعلیق و معلق ماندن آنها و نیز انحلال آنها در حلال آلی غیرقطبی مانند هیدروکربن ها و روغن های روان کننده نفتی می شوند [۲۴]. حضور و افزایش عوامل پوشش دهنده سطح تاثیری بر روند اسپکتروفتومتر طیف سنج، واکنش شیمیایی در طی فرآیند ساخت نداشته و طیف مولیبدن سولفید نانو بدست آمده، در عمل مشابه نمونه های بدون پوشش است [۲۵، ۲۶]. مطالعات زیادی روی تکنولوژی های تهیه پودر به صورت جداگانه و یا روش های پراکنده کردن آنها در روغن به تنهایی انجام شده و کمتر به تاثیر آنها در عملکرد روانکاری بر اساس تست های استاندارد با آنالیزهای ریزساختاری و پراکندگی به صورت همه جانبه پرداخته شده است.

گرانروی و اصطکاک می شوند [۸]. مولیبدن سولفید یک روان کننده مهم است که برای کاهش سایش، اصطکاک و افزایش تحمل پذیری روغن تحت شرایط لغزندگی مرزی به کار می رود. این ترکیب، پودری سیاه رنگ و نامحلول در محیط های آبی معمولی و حلال های آلی است و یک روانکار عالی در دمای بالا است که در خلاء یا در اتمسفر تا 1200°C و در هوا تا 350°C پایدار است. ساختار بلوری MoS_2 طبیعی شش وجهی است. ویژگی های روانکاری ذاتی آن مربوط به فضای گسترده و نیروهای ضعیف و S-Mo-S و اندروالسی پیوندی بین لایه های ساندویچی بار مثبت خالص روی سطح است که سبب گسترش دافعه الکترواستاتیکی است [۹]. روش های متفاوتی برای ساخت این ترکیب در ابعاد نانو و با ریخت های گوناگون ارائه شده است که برخی از آنها عبارتند از: تجزیه گرمایی آمونیم تترامولیدات [۱۰]، واکنش استوکیومتری مخلوط پودرهای مولیبدن و گوگرد در خلاء و دمای بالا [۱۱] و واکنش در فاز گازی اکسیدهای مولیبدن با H_2S در محیط احیا کننده [۱۲، ۱۳]، لیزر [۱۴]، پرتو الکترونی [۱۵] و تابش گاما [۱۶]. که در حال حاضر، سنتز کنترل شده مولیبدن سولفید به لحاظ کارایی خاص آن در نقش کاتالیست ناهمگن اهمیت ویژه ای یافته است [۱۷]. آزمایش ها نشان داده اند طیف گسترده ای از ترکیبات مانند سورفکتانت ها، پلیمرها و حتی گونه های اتمی (مانند یون های فلزی) می توانند در کنترل اندازه و سطح ویژه ذرات مؤثر باشند [۱۸، ۱۹] روش های فوق همگی مستلزم دما/فشار بالا و یا استفاده از دستگاه های ویژه هستند. بنابراین، روش های ساده و راحت تر مانند روش های ساخت در محیط های محلول بسیار مورد توجه هستند. تهیه این ماده با روش سونوشیمیایی منجر به تولید ذرات مولیبدن سولفید در ابعاد نانو می شود که در این حالت مساحت سطح لبه ها افزایش یافته و ویژگی کاتالیستی آن بهبود می یابد. این روش شامل تشکیل، رشد و شکستن حباب های گاز در محلولی است که از امواج صوتی برای هم زدن و اختلاط آن استفاده می شود [۲۰].

شکل ۱: شماتیک ساختار آزمون چهار ساچمه.

در این تست سه ساچمه در پایین قرار گرفته و در یک محفظه محکم به یکدیگر نگه داشته می‌شود و ساچمه دیگر روی این سه ساچمه، روی یک محور می‌چرخد. ساچمه‌ها داخل روغن مورد آزمایش قرار می‌گیرند. از این آزمایش برای اندازه‌گیری توانایی روغن دنده و سایر روانکارها در جلوگیری از سایش قطعات استفاده می‌شود. آزمایش در یک سرعت، درجه حرارت و بار مشخص انجام می‌شود. پس از پایان آزمایش میانگین قطر اثر سایش روی سه ساچمه ثابت به عنوان نتیجه آزمایش گزارش می‌شود. همچنین این آزمایش برای ارزیابی راندمان روغن در بارهای خیلی زیاد نیز می‌باشد. برای این منظور، ساچمه بالایی با سرعت 1770 ± 60 دور در دقیقه، روی سه ساچمه‌ی ثابت پایینی می‌چرخد (ولی درجه حرارت آزمایش کنترل شده نیست). زمان هر آزمایش ده ثانیه می‌باشد. اگر در این بازه زمانی ساچمه‌ها به هم جوش نخورند، مقدار بار افزایش می‌یابد (وزنه دیگری گذاشته می‌شود) تا زمانی که ساچمه‌ی دوران کننده به سه ساچمه ثابت جوش بخورد. آزمون مورد نظر براساس استاندارد ASTM D-2783 تحت شرایط 35°C ، سرعت 1760 rpm ، زمان یک ساعت و تحت بار 40 کیلوگرم نیرو (معادل با 392 نیوتن) انجام می‌گیرد.

بطور کلی نتیجه این آزمایش به صورت مشخصه نقطه جوش خوردن (مقدار باری که باعث جوش خوردن ساچمه‌ها می‌شود) و شاخص بار سایش گزارش می‌شود. شاخص بار

در مطالعه حاضر، با توجه به روشن شدن اهمیت و کارایی سولفید مولیبدن جهت بهبود خواص روانکاری روغن‌ها در مطالعات قبلی، تحلیل آزمایشگاهی جامعی بر روی خواص عملکردی خود بر اساس روش سنتز آن‌ها و ضمناً مشخصه‌های پراکندگی این ذرات در روغن پایه و همچنین تاثیر هر یک از این مراحل و پارامترهای مختلف آن‌ها برای دو شکل سولفید مولیبدن بدون پوشش و پوشش دار شده (با پلی اتیلن گلیکول) با غلظت‌های مختلف روی مشخصه‌های روانکاری یک روغن موتور پایه به روش تجربی صورت می‌گیرد. از روش سنتز پودر برای تهیه نانوپودرهای سولفید مولیبدن استفاده می‌شود به طوری که دارای شکل کروی بوده و قابلیت پخش شوندگی خوبی در روانکار (روغن موتور) داشته باشد و از ته‌نشینی و کلوخه شدن در روغن موتور جلوگیری شود. جهت پراکنده کردن پودر نانو سولفید مولیبدن در روغن از سه روش همزن مغناطیسی، همزن پلترون و حمام آلتراسونیک استفاده شده و توانایی هر یک از این روش‌ها در پایداری روغن نانو بدست آمده بررسی می‌شود. سپس وضعیت پراکندگی و پایداری در روغن در هر یک از روش‌ها از طریق آنالیزهای مختلف مورد بررسی قرار گرفته بهترین روش پراکندگی و پارامترهای آن مشخص گردید. همچنین نمونه‌های مختلف پوشش دار و بدون پوشش روغن نانو سولفید مولیبدن جهت بررسی میزان قطر سایش از طریق تست چهار ساچمه مورد بررسی قرار گرفته و نتایج ارائه می‌شود.

۲- فعالیت‌های تجربی

۱-۲- روغن پایه و مشخصات روانکاری

روغن پایه در نظر گرفته شده برای این مطالعه روغن موتور 10W40 با مشخصات استاندارد می‌باشد. برای بررسی مشخصات روانکاری این روغن از تست استاندارد چهار ساچمه و دیگر تست‌های مربوطه استفاده شده است. شکل ۱ شماتیکی از دستگاه تست چهار ساچمه را نشان می‌دهد.

توانایی پخش شدن در روغن موتور را ندارند. به عبارت دیگر جهت پراکنده شدن مناسب در سیالات آلی مانند روغن لازم است با ماده و روش سنتز مناسب پوشش دهی شوند و ضمناً این پوشش با اجزای روغن موتور همخوانی داشته باشد. در این مطالعه، جهت تهیه نانوپودر سولفید مولیبدن ابتدا در یک بالن ۲۵۰ میلی لیتری سه دهانه، ۱۲۰ میلی لیتر آب یونزدایی شده، افزوده شد و با یک سامانه گرمکن مجهز به تنظیم کننده گرما، همراه با همزن تا 70°C به مدت ده دقیقه گرما داده شد. سپس ۱۰ میلی مول (۲/۴ گرم) سدیم مولیبدات به آن افزوده و پس از انحلال کامل، مقدار ۲۰ میلی مول (۱/۴ گرم) آمین هیدروکسیل هیدروکلراید حل شده در ۱۰ میلی لیتر آب یونزدایی شده به ظرف واکنش افزوده شد. پس از افزایش آمین هیدروکسیل رنگ مخلوط واکنش تیره و تیره تر می شود تا در خاتمه به رنگ سبز متمایل به آبی درمی آید. پس از یک ساعت، ۳۰ میلی لیتر استن به مخلوط واکنش افزوده شد. سپس ۱ میلی مول (۰/۷ گرم) نمک پیریدینیم دی الکیل دی تیوفسفات (DDPPy) به عنوان عامل پوشش دار کننده افزوده و باعث می شود مخلوط واکنش چسبناک و هاله ای از رنگ بنفش در آن بوجود آید. سرانجام ۲۰ میلی مول (۴/۳ گرم) سدیم سولفید حل شده در آب یونزدایی شده افزوده شد و واکنش به مدت سه ساعت ادامه یافت. مخلوط واکنش تا ۶۵ درجه سانتیگراد سرد و با استفاده از کلریدریک اسید اسیدیته مخلوط کنترل شد (pH در گستره ۶ تا ۷/۵). سپس مخلوط واکنش تا دمای محیط خنک، فیلتر و رسوب با آب یونزدایی شده شسته شد. نهایتاً فرآورده به صورت پودر سیاه مولیبدن سولفید بدست آمد. نانوذرات سولفید مولیبدن به دو صورت بدون پوشش و پوشش دار با پلی اتیلن گلیکول با درصد وزنی ۰/۰۵ و ۰/۱۰ به روش سنتز ساخته شد. شکل ۲ نمونه ای از نانوپودر تهیه شده به روش فوق را نشان می دهد. تمام مواد و حلال های بکار رفته از Merck تهیه شده است.

سایش برابر است با متوسط بارهای به کار برده شده برای ده آزمایش، قبل از رسیدن به نقطه جوش خوردن چهار ساچمه به یکدیگر. نتایج بدست آمده از این تست ها که توسط پژوهشگاه صنعت نفت تهران روی یک نمونه از این روغن انجام شده در جدول ۱ آورده شده است. همچنین خواص فیزیکی و روانکاری روغن پایه در جدول ۲ ارائه شده است.

جدول ۱: نتایج آزمایشات چهار ساچمه، نقطه جوش، بار سایشی، و تست فالکس روغن پایه.

خواص	نمونه ارسالی	واحد	روش آزمون
تست چهار ساچمه نقطه جوش خوردگی (kg) شاخص سایش بار (کیلوگرم فوت)	۲۵۰ ۷۶/۳۲	kgf	ASTEM D 2783
قطر خراش (میلی متر) (40 kg Load, 1200 rpm, 1 h)	۰/۳۴	mm	ASTEM D 4172
ویسکوزیته دما پایین (۳۰-درجه)	۳۶۳۰۰	MPa.s	ASTEM D 4684
ویسکوزیته دما بالا و نرخ برشی بالا (درجه) (HTHS)	۴/۱	MPa.s	ASTEM D 4741
تست فالکس (Falex Test) بار شکست (Failure Load)	۱۱۶۰	lbf	ASTEM D 2233

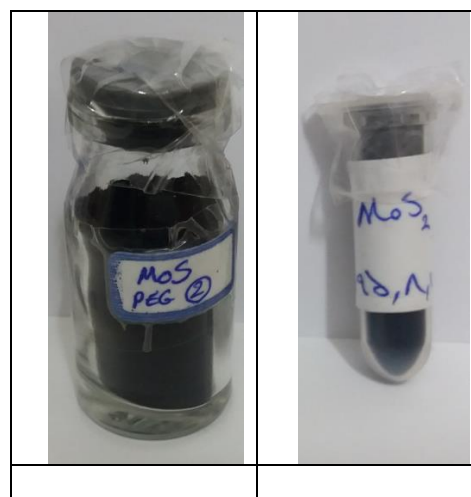
۲-۲- تهیه و ساخت نانوذرات سولفید مولیبدن

سنتز مولیبدن سولفید به روش های متفاوتی امکان پذیر است. با توجه به اینکه جهت پراکنده شدن مناسب در روغن باید به شکل کروی بدست آید تا قابلیت پخش شوندگی خوبی در روانکارها (روغن موتور) داشته باشد باید از روش سنتزی استفاده کرد که مشخصات فوق را داشته و از ته نشینی و کلوخه شدن در روغن موتور جلوگیری شود. این به تنهایی

جدول ۲: مشخصات و خواص روغن پایه.

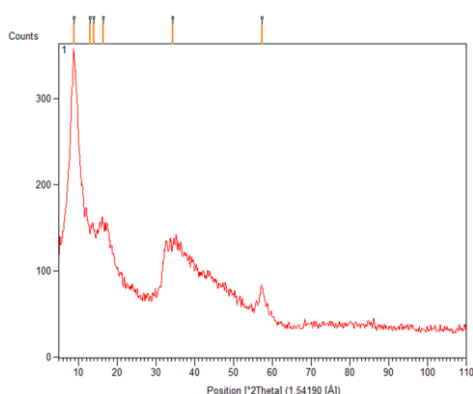
CCS@-25 تست گرانروی در سرما (دمای °C -۲۵)	Noack% درصد فراریت	VIS@100 ویسکوزیته در دمای °C ۱۰۰	VIS@40 ویسکوزیته در دمای °C ۴۰	VI ویسکوزیته	خاصیت
۵۹۵۹	۱۱/۷۵	۱۵/۷۵۴	۱۰۲/۷۱	۱۶۳/۶۲	مقدار

شکل مشاهده می شود، پیک شدت تابش در مقادیر 20 برابر ۸/۸۹، ۱۶/۴۲، ۳۴/۳۸ و ۵۷/۴۴ ظاهر شده که الگوی پراش به ترتیب پیک برای صفحات کریستالی ۰۰۲، ۱۰۰، ۱۰۳ و ۱۱۰ را نشان می دهد و مشخص کننده فرم کریستالی نانوذرات سولفید مولیبدن و ساختار لایه های شش ضلعی آن می باشد. با استفاده از معادله شرر و سطح زیر پیک، می توان اندازه ذرات را نیز بدست آورد.

شکل ۲: سولفید مولیبدن ساخته شده پوشش دار با پلی اتیلن گلیکول (PEG) و بدون پوشش تهیه شده به روش سنتز شیمیایی.

سدیم مولیبدات، سدیم سولفید، آمین هیدروکسیل و هیدرو کلراید بدون آب به کار گرفته شدند.

Peak List: (Bookmark 3)

Pos [°2Th]	Height [cts]	FWHM Left [°2Th]	d-spacing [Å]	Rel. Int. [%]
8.881519	137.110800	2.624888	9.95695	100.00
8.896099	68.554420	2.624888	9.95695	50.00
13.054020	0.001000	0.621000	6.78226	0.00
13.075500	0.000500	0.621000	6.78226	0.00
13.918100	0.001000	0.001088	6.36308	0.00
13.941020	0.000500	0.001088	6.36308	0.00
16.399500	17.947480	2.763931	5.40551	13.09
16.426360	8.973738	2.763931	5.40551	6.54
34.322430	22.142580	4.241072	2.61285	16.15
34.380410	11.071290	4.241072	2.61285	8.07
57.339680	17.780900	1.553313	1.60694	12.97
57.442350	8.890449	1.553313	1.60694	6.48

شکل ۳: الگوی طیف پراش سنج پرتو ایکس XRD نانوذرات مولیبدن سولفید پوشش داده با پلی اتیلن گلیکول و لیست مشخصات نقاط پیک برای تعیین شکل و اندازه.

۳- نتایج و بحث

۳-۱- طیف پراش پرتو ایکس (XRD)

برای تعیین فاز کریستالی و اندازه ذرات نانو در نمونه های ساخته شده از آنالیز طیف XRD استفاده شده که نتیجه تحلیل برای یک نمونه در نمودار شکل ۳ (شدت تابش بر حسب زاویه تابش اشعه) نشان داده شده است. همانطور که در

جدول ۳: نتیجه ایدکس (EDX) نانوذره سولفید مولیبدن پوشش دار پلی اتیلن گلیکول.

Element عنصر	Weight% درصد وزنی	Atomic% درصد اتمی
کربن	۲۱/۱۵	۴۸/۴۲
اکسیژن	۸/۸۹	۱۵/۲۹
گوگرد	۲۸/۴۴	۲۴/۳۹
اکسید مولیبدن	۴۱/۵۲	۱۱/۹۰
مجموع	۱۰۰	۱۰۰

۳-۳- روش پراکنده سازی نانوپودر در روغن پایه جهت تهیه نانو روغن

جهت پراکنده کردن پودر نانوی سولفید مولیبدن در روغن از سه روش همزن مغناطیسی، همزن پلتریون و حمام اولتراسونیک استفاده شده و توانایی هر یک از این روش ها در پایداری روغن نانو بدست آمده مطابق جدول ۴ بررسی شد. شرایط دمایی و زمان انجام فرآیند در هر روش ثبت و ضمناً میزان پراکنده گی ذرات و یکنواختی آن ها در هر حالت توسط عکس های TEM (روش های دیگر که در بخش بعد در مورد آنها توضیح داده شده است). مورد بررسی قرار گرفت. همزن مغناطیسی هیچ گونه تاثیری از لحاظ پراکنده گی در روغن نداشت ولی در دستگاه همزن پلتریون با وجود پراکنده گی خوبی که روغن ایجاد شده بود اما نتوانست بطور کامل ذرات نانو را بطور یکسان از هم جدا کرده و یکنواختی ایجاد کند. بنابراین بعد از گذشت زمان کوتاه دوباره در ته ظرف رسوب کردند. اما در حمام اولتراسونیک تمام ذرات چه پوشش داده شده و چه بدون پوشش بطور مطلوب پراکنده شده و سرعت ته نشینی آن ها بالا رفت. در مجموع استفاده از حمام اولتراسونیک عملکرد بهتری از دستگاه همزن پلتریون و دستگاه همزن مغناطیسی از خود نشان داد.

۳-۲- بررسی ساختار نانوپودر تهیه شده به کمک روش SEM و آنالیز EDX

شکل ۴ تصویری از توپوگرافی سطح مواد (SEM) نانوذرات مولیبدن سولفید پوشش دار با پلی اتیلن گلیکول را نشان می دهد. همانطور که در شکل مشاهده می شود، آرایش نانوذرات سولفید مولیبدن به شکل منظم خوشه ای به وضوح نمایان می باشد. همچنین زنجیره های پلی اتیلن گلیکول (PEG) که اطراف نانوذرات را احاطه نموده اند به صورت پوشش رشته ای به وضوح مشاهده می شوند. در جدول ۳، ایدکس (EDX) نانوذره سولفید مولیبدن پوشش دار شامل درصد اتمی و درصد وزنی عناصر موجود آورده شده است.

شکل ۴: تصویری از توپوگرافی سطح مواد (SEM) نانوذرات مولیبدن سولفید پوشش دار با پلی اتیلن گلیکول.

جدول ۴: اثر زمان همزدن، دما و سازوکار همزدن در آزمون پراکنده شدن.

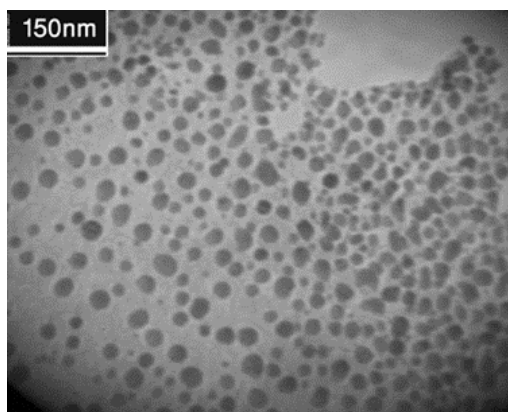
وضعیت پراکنده شدن	سازوکار همزدن	زمان همزدن (دقیقه)	دما (°C)	نانوذره MoS ₂
پوشش دار	همزن مغناطیسی	۱۲۰	۵۵	
	همزن مغناطیسی	۲۴۰		
بدون پوشش	همزن مغناطیسی	۱۲۰	۵۵	
	همزن مغناطیسی	۲۴۰		
پوشش دار	همزن پلتریون (۱۲۰۰۰) دور بر دقیقه	۴۵	۴۵	
بدون پوشش	همزن پلتریون (۱۲۰۰۰) دور بر دقیقه	۴۵	۴۵	
پوشش دار (بدون پوشش)	حمام اولتراسونیک	۱۰	دمای محیط	

پراکنده‌گی ذرات در روانکار ۱۰ min مشاهده شد.

شکل ۵: نمونه‌های نانو روغن با درصد‌های متفاوت پوشش دار و بدون پوشش.

همانطور که در جدول ۴ مشاهده می‌شود برای هر دو نوع ذره بدون پوشش و پوشش دار سولفید مولیبدن روش حمام آلتراسونیک نتایج پراکنده‌گی بهتری را نشان می‌دهد. در روش نهایی مورد استفاده، ابتدا نمونه روغن موتور ریسینگ ایرانول 10W40 به مدت یک ساعت با همزن مغناطیسی با دمای ۸۰ °C هم زده شد. سپس به این نمونه، نانوذرات MoS₂ با غلظت‌های مختلف ۰/۰۵، ۰/۰۲۵ و ۰/۰۱ درصد وزنی (شکل ۵) اضافه شده و با دستگاه آلتروسونیک طی سه زمان ۱۰ و ۲۰ و ۳۰ min انجام گرفت که بهترین زمان دستگاه برای

شکل ۶: عکس TEM گرفته شده از مولبیدن سولفید پوشش دهی شده با پلی اتیلن گلیکول در روغن.

۳-۴-۲- تست DLS جهت تحلیل توزیع و اندازه ذرات نانو در روغن

جهت بررسی اندازه و توزیع ذرات معلق در روغن از تست DLS استفاده شد. پراکندگی نور دینامیکی (DLS) روشی فیزیکی است که برای تعیین توزیع ذرات موجود در محلول‌ها و سوسپانسیون استفاده می‌شود. این روش غیرمخرب و سریع برای تعیین اندازه ذرات در محدوده چند نانومتر تا میکرون بکار می‌رود. در فناوری‌های اخیر، ذراتی با قطر کمتر از نانومتر نیز با این روش قابل اندازه‌گیری هستند. این روش به برهمکنش نور با ذره بستگی دارد. نور پراکنده شده بوسیله ذرات موجود در سوسپانسیون با زمان تغییر می‌کند که می‌تواند به قطر ذره ارتباط داده شود. نتایج این تست در جدول ۵ ارائه شده است. همانطور که در جدول مشاهده می‌شود قطر ذرات در نمونه روغن موتور ریسینگ ۰/۰۵ درصد وزنی بدون پوشش در گسترده ۴/۱۸۷ تا ۱۰/۱۰ nm می‌باشند که با قطر ۵/۶۱۵ nm بیشترین تعداد را در روغن دارند.

۳-۴-۳- بررسی پتانسیل زتا جهت پایداری در روغن

یکی از مهمترین روش‌های یافتن کیفیت پایداری نانوسیال از طریق رفتار الکتروفورتیک (حرکت ذرات یک محلول کلونیدی بر اثر جریان الکتریسیته) آن است.

۳-۴-۴- بررسی وضعیت پراکندگی و پایداری در روغن

۳-۴-۱- شناسایی شکل و اندازه قطر سولفید مولبیدن

در روغن به روش عکس برداری TEM

میکروسکوپ الکترونی عبوری (TEM) یکی از ابزارهای بسیار مفید برای تشخیص شکل، اندازه، و توزیع ذرات نانوسیال می‌باشد. این روش به این شکل است که پس از آماده شدن سوسپانسیون، از آن طی زمان‌های مختلف عکس گرفته می‌شود و میزان رسوب در مایع مشخص می‌شود. برای بررسی پایداری ذرات در روغن و قرار گرفتن در حالت کلونیدی، نمونه‌ها در زیر میکروسکوپ الکترونی (TEM) مشاهده و بررسی شد. هر چه حالت توده‌ای و خوشه‌ای شدن در شکل‌ها کمتر باشد نشان‌دهنده پایداری بهتر در روغن می‌باشد. جهت بررسی این موضوع در نمونه روغن‌های تهیه شده، پس از تهیه روغن نانوی با ذرات پوشش‌دار با درصد‌های وزنی مختلف با زمان‌های آلتراسونیک ۱۰، ۳۰ و ۴۵ دقیقه، نمونه‌ها جهت انجام آنالیز TEM ارسال شد. ابتدا روی نمونه ۰/۰۵٪ پوشش‌دار در ۱۰ دقیقه اولتراسونیک در دمای کنترل شده محیط TEM گرفته شد که شکل ذرات کاملاً مشخص و پراکندگی مناسب مشاهده شد. ولی در مقاطع زمانی ۳۰ و ۴۵ دقیقه TEM نمونه ۰/۰۵ درصد، نمونه به دلیل خوشه‌ای شدن ذرات به صورت صفحه سیاه رنگ درآمد. سپس روی نمونه ۰/۰۱٪ پوشش‌دار مقاطع زمانی ۱۰ و ۲۰ و ۳۰ دقیقه اولتراسونیک و بعد TEM گرفته شد. پس از بررسی زمان‌های مختلف آلتراسونیک برای نمونه‌های مختلف پوشش‌دار و بدون پوشش، نمونه روغن نانوی MoS_2 پوشش‌دار با PEG و درصد ۰/۰۵ با زمان اولتراسونیک ۱۰ دقیقه از لحاظ پراکندگی و یکنواختی ذرات بهترین نتیجه مشاهده شد. شکل ۶ توزیع پوشش‌دار شده و شکل کروی بدست آمده را نشان می‌دهد. همان‌گونه که در شکل ۶ مشاهده می‌شود ذرات دارای شکل کروی بوده و چون ذرات از نوع پوشش‌دار می‌باشند به خوبی از هم جدا شده است.

جدول ۵: توزیع اندازه بدست آمده از آزمایش DLS گرفته شده از روغن نانویی ۰/۰۵٪ بدون پوشش جهت سایز نانوذرات سولفید مولیبدن.

اندازه ذرات (d.nm)	۴/۱۸۷	۴/۸۴۹	۵/۶۱۵	۶/۵۰۳	۷/۵۳۱	۸/۷۲۱	۱۰/۱۰
درصد تعداد	۷/۶	۲۵/۲	۳۲/۲	۲۲/۷	۹/۰	۲/۱	۰/۲

۳-۴-۴- تست اندازه گیری طیف عبور یا جذب نوری

در ناحیه طیفی مادون قرمز FTIR

آزمون FTIR (Fourier Transform Infrared) روشی برتر در اسپکتروسکوپی یا طیفسنجی مادون قرمز است. در روش طیفسنجی مادون قرمز، پرتو IR از نمونه عبور می کند. بخشی از آن توسط نمونه جذب و بخشی دیگر از داخل آن عبور می کند. طیف حاصل نشان دهنده جذب و عبور مولکولی است و اثر مولکولی نمونه را ایجاد می کند. مشابه با اثر انگشت، ساختار مولکولی مواد نیز کاملاً منحصر بفرد می باشد. این شاخصه، طیفسنجی مادون قرمز را برای آنالیز انواع مختلف مواد مفید می سازد.

جهت بررسی دقیق تر شاخص های پراکندگی سولفید مولیبدن در روغن پایه تست FTIR انجام شد. در شکل های ۷ تا ۹ نتیجه تست به صورت طیف IR نمونه های روغن پایه و روغن نانو با ۰/۰۵ درصد وزنی ذرات پوشش دار و بدون پوشش را نشان داده شده است. همانطور که در شکل مشاهده می شود پیک های ناحیه ۳۸۵۴/۵۱ تا ۳۶۷۶/۴۳ مربوط به OH می باشد چون در این ناحیه جذب رطوبت داریم. پیک ۳۶۷۶/۴۳ مربوط به NH و پیک پهن شده ناحیه ۲۹۵۲/۵۸ تا ۲۸۵۰/۹۸ مربوط به پیوند هیدروژنی و هیدروژن های آلیفاتیک CH است. پیک ناحیه ۱۶۰۰ تا ۱۶۴۰ مربوط به ساختار PEG و مولیبدن (Mo) در روی سطح است. پیک های ۱۴۵۸/۱۸ و ۱۳۷۶/۶۸ و ۱۱۵۵/۷۳ مربوط به ارتعاشات کششی و خمشی الکیل بلند زنجیره های پوششی هستند از جمله پیک ۱۴۵۸/۱۸ مربوط به پیوند الکیل=آلیفاتیک می باشد. همچنین پیک ۹۷۷/۶۷ وجود پیوند P=S را نشان می دهد.

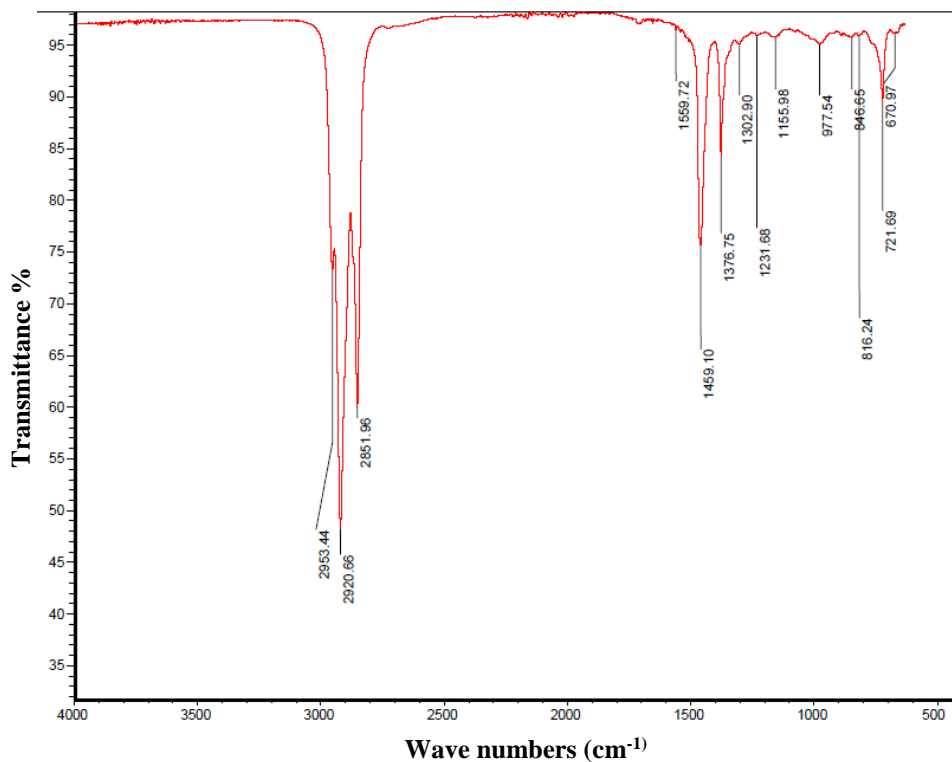
بر اساس یک تئوری پایداری، اگر پتانسیل زتا دارای مقدار مطلق بالایی باشد، دافعه الکتروستاتیک بین ذرات افزایش می یابد که این منجر به پایداری خوب سوسپانسیون می شود. ذراتی که بار سطحی بالایی دارند تمایلی به تشکیل خوشه ندارند. معمولاً سوسپانسیون های با مقدار مطلق پتانسیل زتای بالای ۳۰ mV از لحاظ پایداری سوسپانسیون خوبی به شمار می روند. در این مطالعه نیز برای بررسی دقیق تر پایداری ذرات از تست پتانسیل زتا استفاده شده و نتایج آن در جدول ۶ ارائه شده است.

جدول ۶: نتایج تست پتانسیل زتا و توزیع

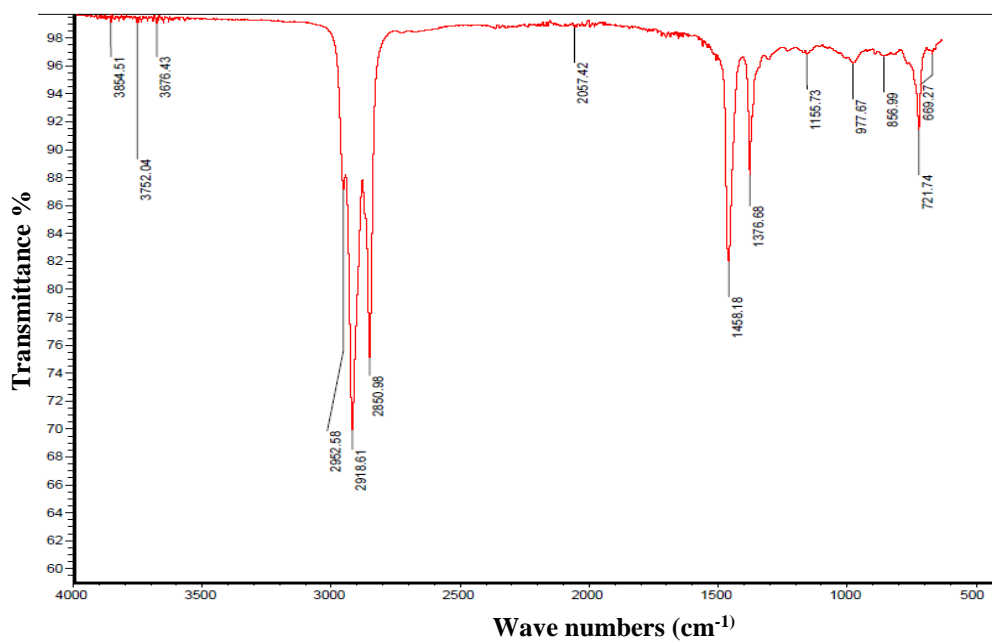
اندازه ذرات سولفید مولیبدن.

نانوذره پوشش دار ۰/۰۱٪	نانوذره پوشش دار ۰/۰۵٪	نانوذره بدون پوشش ۰/۰۵٪	
۵/۶-۱۸ نانومتر	۳-۴/۸ نانومتر	۴-۱۰ نانومتر	اندازه
+۳۴/۷	+۲۰/۲	-۱۹/۵	پتانسیل زتا
پایدار	ناپایدار	ناپایدار	وضعیت پایداری

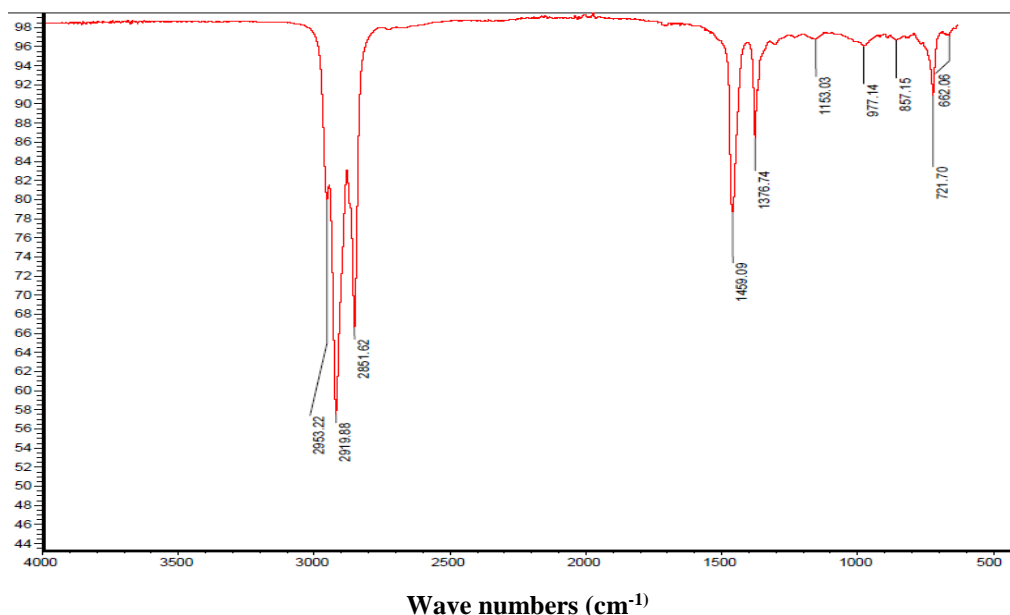
برای مثال مقدار پتانسیل زتای نمونه ۰/۰۱ درصد وزنی پوشش دار حدود ۳۴/۷ mV بدست آمده که این نمونه پایدار می باشد (ذراتی که پتانسیل زتای آن ها از ۳۰ mV بیشتر و یا از ۳۰ mV کمتر باشد، پایدارند). مقدار پتانسیل زتای ۰/۰۵ پوشش دار ۲۰/۲ mV+ است که ذرات در این حالت ناپایدارند. در نانوذرات ۰/۰۵ بدون پوشش پتانسیل زتا ۱۹/۵ mV- است و ذرات در این حالت ناپایدار هستند.

شکل ۷: نتیجه تست FTIR روغن پایه بدون نانو.

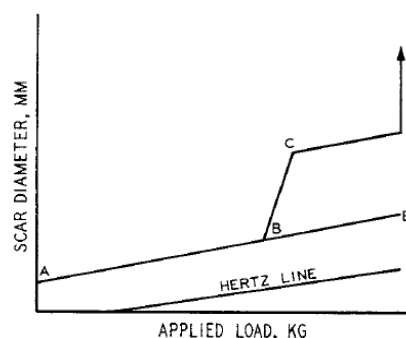
شکل ۸: نتیجه تست FTIR روغن نانوی ۰.۰۵ درصد وزنی بدون پوشش.

شکل ۹: نتیجه تست FTIR روغن نانو ۰/۰۵ درصد وزنی پوشش دار با پلی اتیلن گلیکول PEG.

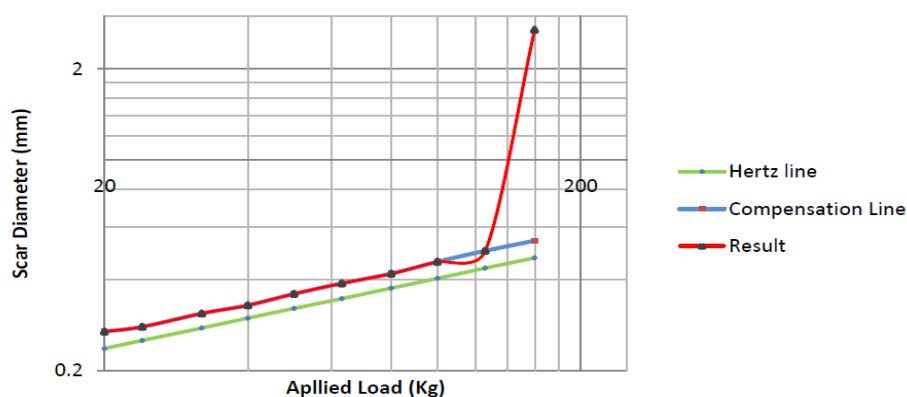
شکل ۱۱ نتیجه بدست آمده از تست چهار ساچمه مطابق الگوی استاندارد برای روغن موتور نانو با غلظت ۰/۰۵ گرم در نانوذرات پوشش دار سولفید مولیبدن MoS₂ را نشان می دهد. مطابق الگوی استاندارد ASTM D، خط سبز خط هرترز، خط آبی خط تعادل، و خط قرمز مربوط به روغن نانویی می باشد که بین دو خط سبز و آبی می بایست قرار داشته باشد. در شکل ۵ نقطه ۱ تا ۸ نمودار قرمز مطابق الگوی استاندارد روی خط تعادل قرار دارد. اما نقطه ۸ تا ۹ نمودار قرمز که باید در مرحله ابتدایی قفل قرار داشته باشد هنوز در منطقه خط تعادل قرار دارد. همچنین نقطه ۹ تا ۱۰ نمودار قرمز منطقه قفل فوری است و در نقطه ۱۰ جوش اتفاق افتاده است. شکل ۱۲ نتیجه بدست آمده از تست چهار ساچمه مطابق الگوی استاندارد برای روغن موتور نانو با غلظت ۰/۰۵ گرم در نانوذرات بدون سولفید مولیبدن MoS₂ را نشان می دهد. در شکل ۶ خط ۱ تا ۸ نمودار قرمز روی خط تعادل و نقطه ۸ تا ۹ نمودار قرمز در مرحله ابتدایی قفل قرار دارد. همچنین خط ۹ تا ۱۰ نمودار قرمز منطقه قفل فوری قرار داشته و در نقطه ۱۰ جوش اتفاق افتاد.

جهت بررسی خواص روانکاری روغن نانو و مقایسه آن با روغن پایه مجدداً تست استاندارد چهار ساچمه (استاندارد ASTM D 2783) روی نمونه های روغن بهبود یافته انجام شد. شکل ۱۰ الگوی استاندارد ASTM D 2783 مربوط به تست چهار ساچمه را نشان می دهد که خط مورب پایینی خط هرترز نامیده شده و خط ABE خط تعادل، خط BC مرحله ابتدایی قفل، خط CD منطقه قفل فوری و نقطه D نقطه جوش می باشد.

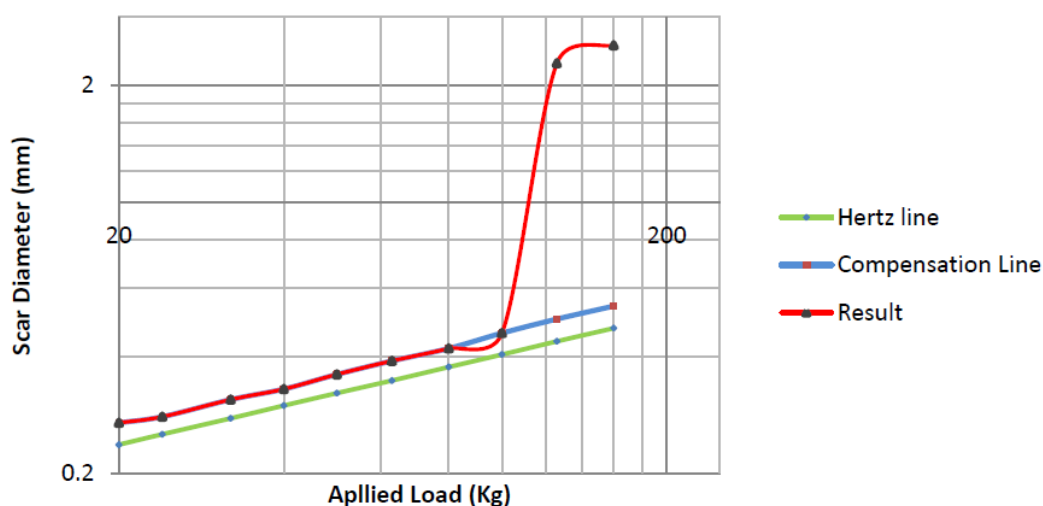

ABE—Compensation line.
 B—Point of last nonseizure load.
 BC—Region of incipient seizure.
 CD—Region of immediate seizure.
 D—Weld point.

شکل ۱۰: الگوی استاندارد ASTM D 2783 مربوط به چهار ساچمه.

شکل ۱۱: قطر خراش در برابر بار اعمال شده در روغن موتور ایرانول ریسینگ با غلظت‌های ۰/۰۵ گرم در نانوذرات پوشش دار سولفید مولیبدن MoS_2 .

شکل ۱۲: قطر خراش در برابر بار اعمال شده در روغن موتور ایرانول ریسینگ با غلظت‌های ۰/۰۵ گرم در نانوذرات سولفید مولیبدن بدون پوشش MoS_2 .

جدول ۷: نقطه جوش خوردگی و شاخص سایش بار و قطر خراش روغن موتور با غلظت‌های مختلف از نانوذرات پوشش دار و بدون پوشش با روغن موتور ایرانول ریسینگ.

نقطه جوش خوردگی (کیلوگرم) Welding point (kg)	شاخص سایش بار (کیلوگرم فوت) Load-wear index (kgf)	قطر خراش (میلی‌متر) Wear scar (mm)	نمونه
۲۰۰	۵۰/۲۹	۰/۳۵۱	روغن موتور ایرانول ریسینگ 10W40 با غلظت ۰/۰۵ درصد از نانوذرات پوشش دار سولفید مولیبدن
۲۰۰	۴۱/۸۴	۰/۲۸۲	روغن موتور ایرانول ریسینگ 10W40 با غلظت ۰/۰۵ درصد از نانوذرات بدون پوشش دهی سولفید مولیبدن
۲۵۰	۷۶/۳۲	۰/۳۴۰	روغن موتور ایرانول ریسینگ

سولفید مولیبدن (در هر دو حالت پوشش دار و بدون پوشش) بهترین نتیجه از لحاظ ته نشینی و پایداری دریافت شد. این نتیجه در طی آزمایشات DLS و پتانسیل زتا نیز تایید شد. همچنین نمونه های مختلف پوشش دار و بدون پوشش روغن نانو سولفید مولیبدن جهت بررسی میزان قطر سایش از طریق تست چهار ساچمه مورد بررسی قرار گرفت. در بهترین حالت، قطر سایش برای نمونه ۰/۰۵٪ بدون پوشش ۰/۲۸۲ میلی متر و برای با پوشش ۰/۳۵۱ میلی متر بدست آمد. در صورتی که این میزان در روغن موتور پایه ۰/۳۴ میلی متر تعیین شده بود. بنابراین کاهش حدود ۰/۲۰/۸۵٪ قطر سایش در روغن با نانوذرات بدون پوشش سولفید مولیبدن نسبت به روغن موتور پایه مشاهده می شود.

مراجع

- [1] O. Parenago, G. Kuzmina; V. Terekhin, K. Basharina, *Scientific Problems of Machines Operation and Maintenance*, **45**, 2010, 161.
- [2] B. Shen, P. Kalita, A. Malshe, A. Shih, *Transactions of NAMRI/SME*, **36**, 2008, 357.
- [3] Y. Liu, S. Liu, W. Hild, J. Luo, J.A. Schaefer, *Tribology International*, **39**, 2006, 1674.
- [4] X. Zhou, D. Wu, H. Shi, Fu, X. Hu, Z. Wang, X. Yan, *Tribology International*, **40**, 2007, 863.
- [5] L. Rapoport, N. Fleischer, R. Tenne, *Journal of Materials Chemistry*, **18**, 2005, 151782.
- [6] M. Breyse, C. Geantet, P. Afanasiev, J. Blanchard, M. Vrinat, *Catal. Today*, **130**, 2008, 3.
- [7] N. Dinter, M. Rusanen, P. Raybaud, S. Kasztelan, P.D. Silva, *J. Catal.*, **267**, 2000; 67.
- [8] R. Bissessur, P.K.Y. Liu, *Solid State Ionics*, **177**, 2006, 191.
- [9] J. Stewart, D. Spearot, *Modeling Simul. Mater. Sci. Eng.*, **21**, 2013, 45003.
- [10] I. Mukhortov, E. Zadorozhnaya, I. Levanov, K. Pochkaylo, *FME Transactions*, **43**, 2015, 218.
- [11] M. Nath, A. Govindaraj, C. Rao, *J. Adv. Mater.*, **13**, 2001, 283.
- [12] R. Viswanath, S. Ramasamy, *J. Mater. Sci.*, **25**, 1990, 5029.
- [13] D.Y. Jang, J. Jung, J. Seok, *Int. J. of P. Eng. and Manufacturing-Green Tech.*, **3**, 2016, 5.
- [14] Y. Feldman, G. Frey, M. Homyonfer, *J. Amer. Chem. Soc.*, **118**, 1996, 5362.
- [15] Y. Feldman, E. Wasserman, *Science*, 1995, **267**, 222.
- [16] H. Wu, R. Yang, B. Song, Q. Han, J. Li, Y. Zhang, Y. Fang, R. Tenne, C. Wang, *ACS Nano*, **5**, 2011, 1276.
- [17] M. Yacaman, H. Lopez, P. Santiago, D. Galvan, I. Garzon, A. Reyes, *Appl. Phys. Lett.*, **69**, 1996, 1065.
- [18] Y. Tian, X. Zhao, L. Shen, *Mater. Lett.*, **60**, 2006, 527.
- [19] K.E. Marchand, M. Tarret, J.P. Lechaire, L. Normand, S. Kasztelan, T. Cseri, *Surf. A.*, **214**, 2003, 239.
- [20] R.T. Andrea, H. Susan, Y. Peidong, *Small*, **4**, 2008, 310.
- [21] M. Mdleleni, T. Hyeon, K. Suslick, *Chem. Soc.*, **120**, 1998, 6189.
- [22] D. Dophil, S. Bastide, C. Clement, *Journal of Materials Chemistry*, **12**, 2002, 2430.

در جدول ۷ شاخص های قطر خراش، سایش بار و نقطه جوش خوردگی را برای ۳ نمونه روغن پایه، روغن نانو با ۰/۰۵ درصد وزنی پوشش دار و بدون پوشش مقایسه شده است. همانطور که در جدول مشاهده می شود میزان قطر خراش روغن موتور با غلظت ۰/۰۵ گرم از نانوذرات پوشش دار سولفید مولیبدن ۰/۳۵۱ mm بدست آمده که استاندارد قطر خراش زیر ۰/۴ mm مورد تایید می باشد. این میزان در روغن موتور با غلظت ۰/۰۵ گرم از نانوذرات بدون پوشش سولفید مولیبدن ۰/۲۸۲ mm و در روغن موتور ایرانول ریسینگ پایه بدون نانو ۰/۳۴ mm بدست آمده است.

۴- نتیجه گیری

در این مطالعه روغن نانو با درصدهای مختلف (چه پوشش دار و چه بدون پوشش) از لحاظ مدت زمان ته نشینی و پایداری سولفید مولیبدن بررسی شد. برای تهیه نانوپودرهای سولفید مولیبدن از یک روش سنتز پودر استفاده شد به طوری که دارای شکل کروی بوده و قابلیت پخش شونده خوبی در روانکار (روغن موتور) داشته باشد و از ته نشینی و کلوخه شدن در روغن موتور جلوگیری شود. جهت پوشش دار کردن ذرات سولفید مولیبدن از پلی اتیلن گلیکول استفاده شد. در نهایت مشخصات پودر به کمک تست های XRD، SEM و EDX مورد تحلیل و تایید قرار گرفت. جهت پراکنده کردن پودر نانو سولفید مولیبدن در روغن از سه روش همزن مغناطیسی، همزن پلتریون و حمام آلتراسونیک استفاده شده و توانایی هر یک از این روش ها در پایداری روغن نانو بدست آمده بررسی شد. سپس وضعیت پراکنندگی و پایداری در روغن در هر یک از روش ها از طریق آنالیزهای مختلف مورد بررسی قرار گرفته بهترین روش پراکنندگی و پارامترهای آن مشخص گردید.

بر اساس نتایج بدست آمده، در بدون پوشش، با درصد بیشتر سرعت ته نشینی بالاتری نسبت به درصد کمتر مشاهده شد. در پوشش دار هم رفتار مشابهی از لحاظ سرعت ته نشینی با ذرات بدون پوشش مشاهده شد. در نهایت روغن با غلظت ۰/۰۱٪

- [27] R. Yu, J. Liu, Yang Zhou, *J. Tribol*, **141**, 2019, 1122.
- [28] G. Kumar, H.C. Garg, A. Gijawara, *Journal of Industrial Lubrication and Tribology*, **14**, 2019, 196.
- [29] P.D. Srivyasa, M. Charoo, *Journal of Tribology in Industry*, **40**, 2018, 594.
- [30] I.E. Uflyand, V.A. Zhinzhiro, V.E. Burlakova, *Journal of Friction and wear*, **7**, 2018, 93.
- [31] M.M. Nikam, S.B. Shedage, B. Mane, *International Journal of Engineering and Technology*, **5**, 2018, 148.
- [23] P. Panigrahi, A. Pathak, *Journal of Nanoparticles*, **13**, 2013, 812.
- [24] L.E. Erickson, R.T. Koodali, *Journal of the American Chemical Society*, **1045**, 2010, 137.
- [25] C. Migdal, P. Stott, V. Bakunin, O. Parenago, G. Kuzmina, L. Vedeneeva, A. Suslov, S. Mizrahi, 2012, *US Patent*, US, 8153257.
- [26] Z.J. Zhang, J. Zhang, J.X. Qun, *Journal of Physics and Chemistry*, **98**, 1994, 12973.